

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2105

гр. София, 15.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **9377** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от изпълнителния директор проф. д-р А. Б. жалба срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-306/27.08.2021 г., издадена от Управителя на НЗОК, с която на дружеството е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на общо 17 000,00 лв. за установени общо 34 нарушения на чл.344, ал.1, т.1, б.“а“ от Н. за МД за 2020-2022 г.

С молба от 01.03.2022 г., процесуалният представител на жалбоподателя, е поискал изменение на решение № 1183/24.02.2022 г., постановено по настоящето дело, в частта за разносните, като моли да му присъди възнаграждение съобразно материалния интерес по делото, който е 17 000,00 лв., т.е. възнаграждението да се определи по правилата на чл. 8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, а не по чл. 8, ал.3 от наредбата.

С разпореждане от 02.03.2022 г. съдът е съобщил на ответника за исканото изменение на решението, като е дал едноседмичен срок за становище.

В предоставения срок, ответникът е взел становище по искането, като го счита за недопустимо, тъй като жалбоподателят не е представил списък на разносните по чл. 80 ГПК.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението/определението, в частта за разносните е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба. Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по

направеното искане за разноските, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Подадената молба е подадена от активно легитимирано лице, жалбоподател по делото и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК – 14-дневен от съобщаването за решението.

Молбата е неоснователна по следните съображения.

В конкретния случай, се иска изменение на решение № 1183/24.02.2022 г., постановено по адм.д. № 9377/2021 г. по описа на АССГ, в частта относно разноските. С цитираното решение, съдът е уважил подадената жалба, като е отменил оспорената Заповед за налагане на санкции № РД-253С-306/27.08.2021 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на [фирма] е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на общо 17 000,00 лв. за установени общо 34 нарушения на чл.344, ал.1, т.1, б.„а“ от Н. за МД за 2020-2022 г. С решението, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за държавна такса, депозит за вещо лице, в размер на 600,00 лв. и адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал.3 Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500,00 лв.

В последното по делото съдебно заседание, проведено на 27.01.2022 г., процесуалният представител на жалбоподателя е поискал присъждане на разноски, като е представил списък по чл. 80 ГПК. В представения списък по отношение на претенцията за адвокатски хонорар не е посочена конкретна сума, а е посочено „по справедливост, съобразно Наредба № 1/2004 г., вр. чл. 38 ЗА и съобразно приложения тук договор за безплатна правна помощ от 01.11.2021 г.“. В представения договор за безплатна правна помощ от 01.11.2021 г. е посочена разпоредбата на чл. 38, ал.1, т.2 ЗА. Съгласно цитираната разпоредба, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица; В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

Настоящият съдебен състав намира искането за изменение на решението в частта за разноските за неоснователно, тъй като предмет на настоящето производство е заповед за налагане на санкция „финансова неустойка“ и при разглеждане на жалбата съдът е разгледал основанието, на което е наложена санкцията, а не правилно ли е определен размера на финансовата неустойка. Т.е., макар в заповедта да е посочена финансовата неустойка, то това не прави делото такова с материален интерес. Предмет на проверка на законосъобразността на административния акт, а не преценка на стойностното изражение на наложената финансовата неустойка, поради което не е налице определен материален интерес по настоящето по дело.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав ненамира основание за изменение на решението в частта за разноските, като счита, че разноските правилно са определени съобразно разпоредбите за минималните възнаграждения при дела без материален интерес.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], чрез пълномощника си адв. П. за допълване на решение № 1183/24.02.2022 г. постановено по адм.д. № 9377/2021 г. на АССГ в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: